

3

ความสำคัญ

ของการจัดการซากผลิตภัณฑ์
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

4

สถานการณ์

สารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ (VOCs)
ในพื้นที่จังหวัดระยอง

6

คุณภาพอากาศ

ในพื้นที่จังหวัดระยอง

7

พิทักษ์สิ่งแวดล้อมรุ่นเยาว์

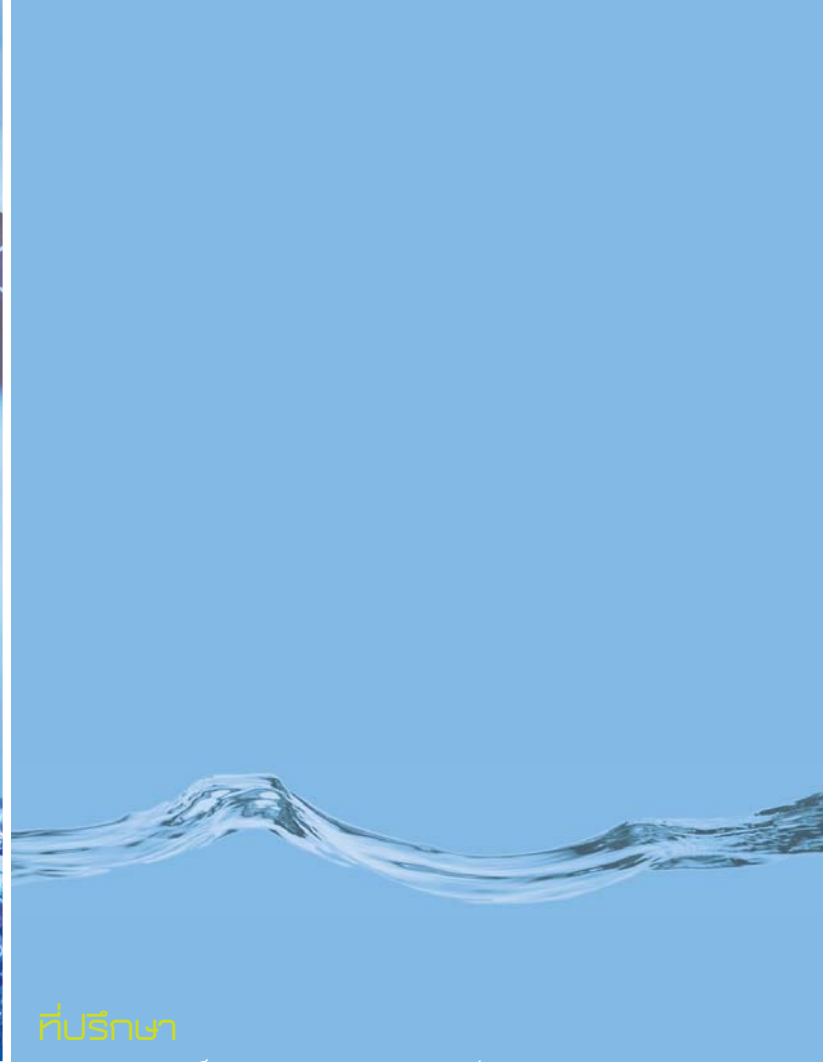

ทักทาย

จากสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กับมหาอุทกภัยที่ผ่านมา ทำให้หลายคน หลายหน่วยงานเริ่มให้ความสำคัญกับการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมกันมากขึ้น เราจึงมีความคาดหวังกันว่าอนาคตเราจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีควบคู่ไปกับสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างยั่งยืน เช่นเดียวกับกรมควบคุมมลพิษที่ยังคงมุ่งมั่นทำหน้าที่ควบคุมมลพิษ สิ่งแวดล้อมดี เพื่อประชาชนอย่างมีส่วนร่วม

จดหมายข่าวพิทักษ์สิ่งแวดล้อมระยองได้จัดพิมพ์เรื่องราวข่าวสารสิ่งแวดล้อมในจังหวัดระยองอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 และยังคงเก็บเรื่องราวข่าวสารทั้งคุณภาพอากาศ สถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ (VOCs) อีกทั้งความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้พิทักษ์สิ่งแวดล้อมระยองที่ยังคงมีกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพเพื่อขับเคลื่อนการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมถึงนานาสาระเพื่อผู้อ่านได้นำไปใช้ป้องกันและร่วมกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน

ที่ปรึกษา

นายวิจารณ์	สิมาฉายา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวรศานต์	อภัยพงษ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางสุณี	ปิยะพันธุ์พงศ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

บรรณาธิการ

นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์

กองบรรณาธิการ

นางสาวอรวรรณ	มานูญวงศ์
นายวัชรไชย	ขมินทกุล
นางสาวปริเมษ	เจริญพคุณ
นางสาวอรวรรณ	เฉลิมโอฐ
นายธานี	จาร์นัญ
นางสาวกนกพร	ไพரசาร
ดร.ชยาวีร์	หวังเจริญรุ่ง
ดร.เกศินี	อุณะพันธ์
นายธีระพล	ติษยาธิคม
นางสาวสุวิชา	กัลยาณมิตร
นายนิช	คงเพชร

ดำเนินการโดย

ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการกรม
กรมควบคุมมลพิษ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

ความสำคัญของการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

การพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้การผลิตและการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มสูงขึ้น ผลิตภัณฑ์เหล่านี้เมื่อหมดอายุการใช้งานจะกลายเป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment : WEEE) ซึ่งจัดเป็นของเสียอันตรายที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากมีโลหะหนักเป็นองค์ประกอบ หากได้รับการจัดการไม่เหมาะสมและเกิดการรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อมจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและระบบนิเวศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อันตรายที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการรั่วไหลของสารพิษจากซากผลิตภัณฑ์ฯ ได้แก่

- **ตะกั่ว** เป็นส่วนประกอบในแผ่นวงจรพิมพ์ (Printed circuit board) และในหลอดภาพรังสีแคโทด (CRT Tube) มีผลทำลายระบบประสาทส่วนกลาง ระบบโลหิต การทำงานของไตและการสืบพันธุ์ และมีผลต่อการพัฒนาสมองของเด็ก นอกจากนี้ยังสามารถสะสมอยู่ในสิ่งแวดล้อม ก่อผลกระทบต่อแบบเฉียบพลันหรือเรื้อรังต่อพืช สัตว์ และจุลชีพ

- **แคดเมียม** เป็นส่วนประกอบของแผ่นวงจรพิมพ์ ตัวต้านทาน หลอดภาพรังสีแคโทด และแบตเตอรี่บางประเภท สามารถสะสมในร่างกายโดยเฉพาะที่ไต ทำลายระบบประสาท ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กและภาวะการตั้งครรภ์และอาจมีผลต่อพันธุกรรมด้วย

- **สารหนู** ใช้ในแผงวงจรมีผลทำลายระบบประสาท ผิวหนัง และระบบการย่อยอาหาร หากได้รับในปริมาณมาก อาจทำให้เสียชีวิตได้

- **นิกเกิล** เป็นองค์ประกอบของแบตเตอรี่จัดว่าเป็นสารก่อมะเร็งในสัตว์ทดลอง

- **ปรอท** มักพบในตัวตัดความร้อน สวิตช์ และจอบแบบแบน จะส่งผลในการทำลายอวัยวะต่างๆ เช่น สมอง ไต หรือทารกในครรภ์ ฯลฯ หากลงสู่แหล่งน้ำจะเปลี่ยนรูปเป็น Methylated Mercury และตกตะกอน โดยสามารถสะสมในสิ่งมีชีวิตได้ง่ายและจะสะสมต่อไปตามห่วงโซ่อาหาร

อย่างไรก็ตาม นอกจากซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นของเสียอันตรายที่ต้องได้รับการจัดการอย่างถูกต้องแล้ว ซากผลิตภัณฑ์ฯ ยังมีองค์ประกอบที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่ อาทิ เหล็ก อะลูมิเนียม พลาสติกและแก้ว ประมาณร้อยละ 47 ถึงร้อยละ 97 ซึ่งหากมีการรวบรวมวัสดุเหล่านี้กลับคืนไปใช้ประโยชน์ ก็จะเป็นการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และลดค่ากำจัดมูลฝอยได้ รวมทั้งซากผลิตภัณฑ์ฯ บางชิ้นส่วนมีส่วนประกอบที่เป็นโลหะมีค่าสามารถนำไปสกัดแยกเพื่อนำไปสกัดโลหะมีค่าออกได้ เช่น ทองคำ เงิน ทองแดง พลาเตียม แพลตินัม อะลูมิเนียม นิกเกิล ฯลฯ แต่ในปัจจุบันชิ้นส่วนเหล่านี้ถูกเก็บรวบรวมและส่งออกไปขายยังต่างประเทศในราคาถูก นับว่าเป็นการสูญเสียรายได้ของประเทศอย่างมาก ตัวอย่างเช่น แผ่นวงจรพิมพ์ (Printed circuit board) ซึ่งประกอบด้วยวงจรรวม (Integrated circuit : IC) ไดโอด ทรานซิสเตอร์ และตัวต้านทาน สามารถสกัดแยกโลหะมีค่า อาทิ ทองคำและพลาเตียมได้ประมาณ 50-100 กรัม ต่อตัน และทองแดงประมาณ 200 กิโลกรัมต่อตัน โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ประมาณ 200,000 เครื่อง สามารถนำไปสกัดแยกทองคำได้ประมาณ 1 กิโลกรัม และในแบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถสกัดแยกโลหะจำพวกนิกเกิลและโคบอลต์กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่นกัน ดังนั้น หากประเทศไทยมีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เหมาะสมก็จะสามารถนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป้องกันการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้

สถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่าย ในบรรยากาศ (VOCs) ในพื้นที่จังหวัดระยอง

สถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่าย (Volatile Organic Compounds : VOCs) ในพื้นที่จังหวัดระยอง ได้รับการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง โดย สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการติดตามตรวจสอบและเก็บตัวอย่างสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในบรรยากาศในพื้นที่จังหวัดระยอง ทำการเก็บตัวอย่างเป็นเวลา 24 ชั่วโมง อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ตั้งแต่เดือนกันยายน 2549 ถึงปัจจุบัน การตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบริเวณพื้นที่จังหวัดระยอง จำนวน 9 แห่ง แบ่งได้ 2 พื้นที่ ได้แก่ 1) พื้นที่มาบตาพุด จำนวน 7 สถานี คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาบตาพุด วัดมาบชะลูด โรงเรียนวัดหนองแพบ เมืองใหม่มาบตาพุด ชุมชนวัดบ้านพลง ศูนย์บริการสาธารณสุขบ้านตากวน และหมู่บ้านนพเกตุ และ 2) พื้นที่ใกล้เคียงเขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี จำนวน 2 สถานี คือ สถานีอนามัยหนองจอก และวัดปลวกเกตุ

ผลการติดตามตรวจสอบปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่จังหวัดระยอง พบว่าสารที่เป็นปัญหาในพื้นที่ ได้แก่ สาร 1,3-บิวทาไดอิน, สาร 1,2-ไดคลอโรอีเทน และสารเบนซีน

การดำเนินการ

ผลการตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่จังหวัดระยอง ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน 2554 สรุปดังนี้

1. เปรียบเทียบกับค่าเฝ้าระวัง 24 ชั่วโมง

การตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และพื้นที่ใกล้เคียงเขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี เทียบกับประกาศของกรมควบคุมมลพิษ (กำหนดค่าเฝ้าระวังสำหรับสาร VOCs 19 ชนิด) ไม่พบสารอินทรีย์ระเหยง่ายชนิดใดมีค่าเกินระดับเฝ้าระวัง 24 ชั่วโมง ในทุกสถานี

2. เปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปี

พิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสารอินทรีย์ระเหยง่าย โดยคำนวณจากค่า moving average ของผลการตรวจวัด 12 เดือน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปี รวมทั้งพิจารณาแนวโน้มของแต่ละเดือน โดยนำผลการตรวจวัดปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ ในพื้นที่จังหวัดระยอง ตั้งแต่เดือนกันยายน 2553 ถึงเดือนกันยายน 2554 แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยใน 1 ปีและเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน ใน 2 พื้นที่ สรุปดังนี้

2.1 พื้นที่มาบตาพุด

ผลการตรวจวัดปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สถานีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาบตาพุด วัดมาบชะลูด โรงเรียนวัดหนองแฟบ สถานีเมืองใหม่มาบตาพุด ชุมชนบ้านพลง ศูนย์บริการสาธารณสุขบ้านตากวน และหมู่บ้านนพเกตุ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2553 ถึงเดือนกันยายน 2554 แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยใน 1 ปีและเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าสถานการณ์ในเดือนกันยายน 2554 มีสารอินทรีย์ระเหยง่ายที่มีค่าความเข้มข้นเกินค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปี ได้แก่ สาร 1,3-Butadiene ตรวจพบเกินมาตรฐานบริเวณโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาบตาพุด วัดมาบชะลูด สถานีเมืองใหม่มาบตาพุด และศูนย์บริการสาธารณสุขบ้านตากวน สาร Chloroform ตรวจพบเกินมาตรฐานบริเวณโรงเรียนวัดหนองแฟบ สาร 1,2-Dichloroethane ตรวจพบเกินมาตรฐานบริเวณโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาบตาพุด วัดมาบชะลูด สถานีเมืองใหม่มาบตาพุด และชุมชนบ้านพลง และสาร Benzene ตรวจพบเกินมาตรฐาน ทั้ง 7 แห่ง สำหรับสารอินทรีย์ระเหยง่ายที่มีค่าความเข้มข้นไม่เกินค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปี มี 5 สาร ได้แก่ Vinyl Chloride, Dichloromethane, Trichloroethylene, 1,2-Dichloropropane และ Tetrachloroethylene

เมื่อพิจารณาสถานการณ์รายเดือนของสารอินทรีย์ระเหยง่าย 3 ชนิด พบว่า

- **สารเบนซีน** พบค่าความเข้มข้นเกินมาตรฐานทุกเดือนทุกสถานี ยกเว้นสถานีวัดมาบชะลูด ที่เกินค่ามาตรฐานตั้งแต่เดือนกรกฎาคมเป็นต้นมา ทั้งนี้ความเข้มข้นของสารเบนซีนมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกสถานี

- **สาร 1,3-บิวทาไดอิน** พบว่ามีค่าเกินมาตรฐานทุกเดือน ได้แก่ สถานีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาบตาพุด ขณะที่สถานีโรงเรียนวัดหนองแฟบไม่เกินค่ามาตรฐาน ส่วนสถานีอื่นนอกจากนี้พบว่าเกินค่ามาตรฐานบางเดือน

- **สาร 1,2-ไดคลอโรอีเทน** ตรวจพบเกินมาตรฐานในทุกเดือน 2 สถานี ได้แก่ สถานีเมืองใหม่มาบตาพุด และชุมชนวัดบ้านพลง ขณะที่สถานีโรงเรียนวัดหนองแฟบและศูนย์บริการสาธารณสุขบ้านตากวนไม่เกินค่ามาตรฐาน

2.2 พื้นที่ใกล้เคียงเขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี

ผลการตรวจวัดปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมไออาร์พีซี (IRPC) จากสถานีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองจอก และวัดปลวกเกตุ พบว่าสถานการณ์ในเดือนกันยายน 2554 มีสารอินทรีย์ระเหยง่ายที่มีค่าความเข้มข้นเกินค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปี ได้แก่ สาร 1,3-Butadiene และสาร Benzene ตรวจพบเกินมาตรฐานบริเวณสถานีวัดปลวกเกตุ เช่นเดียวกัน สำหรับสารอินทรีย์ระเหยง่ายที่มีค่าความเข้มข้นไม่เกินค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปีมี 7 สาร ได้แก่ Vinyl Chloride, Dichloromethane, Chloroform, 1,2-Dichloroethane, Trichloroethylene, 1,2-Dichloropropane และ Tetrachloroethylene

เมื่อพิจารณาสถานการณ์รายเดือนของสารอินทรีย์ระเหยง่าย 3 ชนิด พบว่า

- **สารเบนซีน** พบค่าความเข้มข้นเกินค่ามาตรฐานที่สถานีวัดปลวกเกตุ เมื่อพิจารณาแนวโน้มผลการตรวจวัดทั้ง 9 เดือน พบว่า ความเข้มข้นของสารเบนซีนมีแนวโน้มลดลง โดยที่ผลการตรวจวัดเดือนมีนาคมมีความเข้มข้นของสารเบนซีนสูงที่สุดทั้งสองสถานี

- **สาร 1,3-บิวทาไดอิน** พบค่าความเข้มข้นเกินค่ามาตรฐานที่สถานีวัดปลวกเกตุ เมื่อพิจารณาแนวโน้มผลการตรวจวัดทั้ง 9 เดือน พบว่า สถานีวัดปลวกเกตุมีค่าความเข้มข้นเกินค่ามาตรฐานทุกเดือนและมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยมีความเข้มข้นสูงสุดที่เดือนกันยายน ขณะที่สถานีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองจอกไม่พบค่าความเข้มข้นเกินค่ามาตรฐานและมีแนวโน้มลดลง

- **สาร 1,2-ไดคลอโรอีเทน** พบค่าความเข้มข้นไม่เกินค่ามาตรฐานทั้ง 2 สถานี เมื่อพิจารณาแนวโน้มผลการตรวจวัดทั้ง 9 เดือน พบว่า ความเข้มข้นของสาร 1,2-ไดคลอโรอีเทน มีแนวโน้มสูงขึ้นจนสูงสุดที่เดือนมีนาคมและเดือนเมษายน หลังจากนั้นก็มีแนวโน้มลดลง

คุณภาพอากาศในพื้นที่จังหวัดระยอง

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศในพื้นที่จังหวัดระยอง ระหว่างวันที่ 16 สิงหาคม-15 พฤศจิกายน 2554 โดยสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศจำนวน 4 สถานี พบว่า ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM₁₀) หรือฝุ่นขนาดเล็ก ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) และก๊าซโอโซน (O₃) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่จังหวัดระยอง วันที่ 16 สิงหาคม-15 พฤศจิกายน 2554

สารมลพิษ	แสดงค่า	อบต.ตาสีหรี	สถานีอนามัย	ชุมชนไทรศัพท	ศูนย์วิจัยพืชไร่	ค่ามาตรฐาน	
		อ.ปลวกแดง จ.ระยอง	มาบตาพุด อ.เมือง จ.ระยอง	อ.เมือง จ.ระยอง	อ.เมือง จ.ระยอง		
ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)	ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	0-4	0-67	1-13	0-16	300	
	เฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ppb)	จำนวนครั้งที่สูงกว่ามาตรฐาน	0/683	0/987	0/922		0/601
	ค่าเฉลี่ย	1	3	2	1		-
ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)	ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	1-20	0-53	2-50	0-41	170	
	เฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ppb)	จำนวนครั้งที่สูงกว่ามาตรฐาน	0/701	0/919	0/922		0/576
	ค่าเฉลี่ย	6	15	13	10		-
ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO)	ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	0.0-1.7	0.0-2.0	0.2-3.1	0.0-1.1	30	
	เฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ppm)	จำนวนครั้งที่สูงกว่ามาตรฐาน	0/1,734	0/2,002	0/1,868		0/1,632
	ค่าเฉลี่ย	0.1	0.4	0.8	0.4		-
ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO)	ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	0.0-0.8	0.1-1.6	0.2-2.2	0.0-0.7	9	
	เฉลี่ย 8 ชั่วโมง (ppm)	จำนวนครั้งที่สูงกว่ามาตรฐาน	0/1,812	0/2,085	0/1,929		0/1,702
	ค่าเฉลี่ย	0.1	0.4	0.8	0.4		-
ก๊าซโอโซน (O ₃)	ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	0-64	2 - 85	4-90	1-86	100	
	เฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ppb)	จำนวนครั้งที่สูงกว่ามาตรฐาน	0/652	0/961	0/936		0/605
	ค่าเฉลี่ย	17	21	25	29		-
ฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM ₁₀)	ค่าต่ำสุด-ค่าสูงสุด	14.4-57.8	7.5-61.1	12.8-65.6	9.6-55.5	120	
	เฉลี่ย 24 ชั่วโมง (ug/m ³)	จำนวนครั้งที่สูงกว่ามาตรฐาน	0/76	0/77	0/76		0/69
	ค่าเฉลี่ย	34.6	23.5	30.4	25.3		-

ผู้พิทักษ์สิ่งแวดล้อมรุ่นเยาว์

นางสาวรุจิเรข ราชบุรี
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
ส่วนคุณภาพอากาศในบรรยากาศ

กิจกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษา เป็นส่วนหนึ่งภายใต้เครือข่ายการติดตามตรวจสอบการตกสะสมของกรดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง (Acid Deposition Monitoring Network in East Asia : EANET) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 13 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา จีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลาว มาเลเซีย มองโกเลีย ฟิลิปปินส์ เกาหลี รัสเซีย เวียดนาม พม่า และไทย โดยกิจกรรมนี้เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่าง Asia Center for Air Pollution Research (ACAP), Niigata Prefectural Environment Conservation Corporation (NPECC) ประเทศญี่ปุ่น และกรมควบคุมมลพิษ โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2552 ถึงปัจจุบัน มีกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะถือว่าเยาวชนเป็นหนึ่งในกลุ่มที่ง่าย ๆ แต่สำคัญที่จะช่วยกันดูแลและปกป้องสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น โรงเรียน ครอบครัว ชุมชน ฯลฯ ซึ่งการมุ่งเข้าหากลุ่มเยาวชนจะเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความตระหนักและเข้าใจปัญหาหมอกพิษทางสิ่งแวดล้อมตั้งแต่วัยเด็ก ส่งผลให้เยาวชนเหล่านี้เกิดจิตสำนึกในการที่จะช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในวันที่ 8 ธันวาคม 2554 ส่วนคุณภาพอากาศในบรรยากาศ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง ได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “เยาวชนกับสิ่งแวดล้อมศึกษาในโรงเรียน” ให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวัดห้วยโป่ง (จันทร์ราษฎร์บำรุง) มีเด็กนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 50 คน กิจกรรมประกอบไปด้วย การเสริมสร้างความรู้ด้านมลพิษทางอากาศ

แหล่งกำเนิดมลพิษ และแนวทางการป้องกัน การเสริมสร้างความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม การพัฒนาทักษะการสื่อสารและประสานงาน แนวทางการลดโลกร้อนด้วย 3Rs และระดมความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษในมุมมองของเด็กนักเรียน อีกทั้งเสริมสร้างความรู้จากการปฏิบัติจริงผ่านการทดลอง อาทิ การทดสอบการกักต่อน้ำจากฝนกรด เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นเมื่อเกิดสภาวะฝนกรด การวัดการเจริญเติบโตของถั่วเขียวที่ค่าความเป็นกรดแตกต่างกัน เพื่อชี้ให้เห็นว่าน้ำที่มีความเป็นกรดจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืช การคัดแยกขยะผ่านกิจกรรม 3Rs ซึ่งเป็นการฝึกให้เด็ก ๆ รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า สามารถลดปริมาณขยะจากแหล่งกำเนิดขยะอย่างง่าย ๆ โดยลดการใช้สิ่งของเครื่องใช้ที่ไม่จำเป็นหรือใช้จำนวนให้น้อยลง (Reduce) การนำสิ่งของที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ (Reuse) และการแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ซึ่งจัดเป็นแนวทางหนึ่งในการลดการใช้พลังงานและลดมลพิษที่เกิดกับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม คือ เยาวชนเหล่านี้ได้รับการกระตุ้นและเสริมสร้างจิตสำนึกในการที่จะช่วยป้องกันปัญหาหมอกพิษทางสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยังได้รับความรู้ผ่านเนื้อหาสาระต่างๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง และเป็นที่น่ายินดีที่เด็กนักเรียนเหล่านี้ได้ปฏิญาณตนว่าจะนำความรู้ที่ได้ไปขยายต่อกับเพื่อนนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ครอบครัว และชุมชนที่พักอาศัย เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการช่วยป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนต่อไป

รายการของเสียที่ควร **ห้ามนำเข้ามา** ในราชอาณาจักร

ข้อเสนอการกำหนดรายการของเสียที่ควร **ห้าม** นำเข้ามาในราชอาณาจักร จำนวน 5 รายการ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ คณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคราวการประชุม ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2554 แล้ว ทั้งนี้ได้มีการมอบหมายให้ กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการกำหนดเป็นของเสียที่ควรห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักรต่อไป

ห้ามรายการของเสียใดบ้าง ?

คณะทำงานเพื่อพิจารณาปรับปรุงบัญชีรายชื่อและกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับของเสียที่ควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งแต่งตั้งขึ้นภายใต้คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ ได้จัดทำข้อเสนอการกำหนดรายการของเสียที่ควรห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร จำนวน 5 รายการ

▲ ของเสียหรือสิ่งใดๆ ที่เป็นวัสดุหรือสิ่งของ ซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยสารประเภทโพลีคลอริเนตเตดไบฟีนิล (สาร PCBs) หรือโพลีคลอริเนตเตดเทอร์ฟีนิล (สาร PCTs) หรือโพลีโบรมิเนตเตดไบฟีนิล (สาร PBBs) ไม่ว่าที่ระดับความเข้มข้นเท่าใดก็ตาม

▲ ของเสียหรือสิ่งใดๆ ที่เป็นแก้วจากหลอด Cathode-ray และของเสียหรือสิ่งใดๆ จากแก้วที่มีการเคลือบหรือมีส่วนประกอบของสารอันตราย (Activated glass) ทั้งที่คงรูปเดิมหรือแตกหัก ซึ่งไม่สามารถนำไปปรับปรุงใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์เดิม โดยไม่รวมของเสียอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีส่วนประกอบของแก้วจากหลอด Cathode-ray และ Activated glass อื่นๆ

▲ แบตเตอรี่ชนิดตะกั่ว-กรดที่ใช้แล้ว ทั้งที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์และแยกส่วน

▲ ของเสียแอสเบสตอส (Waste asbestos) หรือของเสียหรือสิ่งใดๆ ที่เป็นวัสดุหรือสิ่งของซึ่งปนเปื้อนด้วยแอสเบสตอสทุกรูปแบบ

▲ ของเสียหรือสิ่งใดๆ ที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยสารใดๆ ของสารโพลีคลอริเนตเตดไบเบนโซ-ไพวเรน หรือสารโพลีคลอริเนตเตดไบเบนโซ-ไดออกซิน

ทำไมจึงห้าม ?

เพื่อป้องกันประเทศไทยไม่ให้มีภาระในการจัดการของเสียอันตรายและสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ซึ่งไม่มีความพร้อมในการจัดการด้วยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำเข้ามาในประเทศ รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีของอนุสัญญาบาเซลฯ และอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ในการปกป้องคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากของเสียอันตรายและสารพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อม และควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดน และจัดการของเสียอันตรายด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เรียน

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 32/2538
ไปรษณีย์สามเสนใน

ติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมและสมัครสมาชิกจดหมายข่าวฯ ได้ที่

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 2082-4 โทรสาร 0 2298 2085 www.pcd.go.th